

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. M. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłych rodzicach: ojcu B. M. (1), zmarłym dnia 26 listopada 1997 roku oraz matce F. M. (1), zmarłej dnia 5 marca 2017 roku. Jako uczestników postępowania wnioskodawca wskazał zstępnych zmarłych spadkodawców: H. M. (1), H. M. (2), Z. M., B. M. (2), M. M. (1), A. M. oraz K. M..

Uczestnicy postępowania nie wyrazili swojego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Spadkodawca B. M. (1) zmarł w dniu 26 listopada 1997 roku w D., gdzie stale przed śmiercią zamieszkiwał. W chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z F. M. (z domu B.). Ze związku małżeńskiego zrodziło się pięcioro dzieci: E. M., H. M. (1), H. M. (3), R. M. oraz Z. M..

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 3 stycznia 2017 roku w sprawie X Ns 1390/15 E. M. został uznany za zmarłego, zaś datę jego śmierci oznaczono na dzień 31 grudnia 1992 roku.

E. M. pozostawił czworo dzieci: B. M. (2), M. M. (1), A. M. oraz K. M..

Innych dzieci, w tym pozamałżeńskich i przysposobionych spadkodawca B. M. (1) nie pozostawił. Zmarły nie sporządził testamentu. Nikt ze spadkobierców nie odrzucił spadku, nie zrzekł się dziedziczenia i nie został uznany za niegodnego dziedziczenia. Wcześniej nie toczyło się postępowanie spadkowe po zmarłym.

Spadkodawczyni F. M. (1) zmarła jako wdowa w dniu 5 marca 2017 roku w D., gdzie stale przed śmiercią zamieszkiwała. Poza w/w dziećmi zrodzonymi ze związku małżeńskiego z B. M. (1), w tym pozamałżeńskich i przysposobionych, nie posiadała. Zmarła F. M. (1) nie sporządziła testamentu. Nikt ze spadkobierców nie odrzucił spadku, nie zrzekł się dziedziczenia i nie został uznany za niegodnego dziedziczenia. Wcześniej nie toczyło się postępowanie spadkowe po zmarłej.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu B. M. (1) k. 4, odpis skrócony aktu zgonu F. M. (2) k. 5, postanowienie SR w (...) k.6, odpis skrócony aktu zgonu E. M. k. 6, odpisy skrócone aktów urodzenia x 7 k. 6, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 6)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych aktów stanu cywilnego, odpisu prawomocnego postanowienia o uznaniu za zmarłego E. M. a także zapewnienia spadkowego odebranego od wnioskodawcy w trybie art. 671 k.p.c., którego prawdziwość i zupełność nie budziło wątpliwości Sądu i nie było podważane przez pozostałych uczestników.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 924 k.c. spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy. Natomiast w myśl przepisu art. 925 k.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku.

Stosownie do treści przepisu art. 926 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu (§ 1). Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał nie chce lub nie może być spadkobiercą (§ 2). Powyższe oznaczają, że dziedziczenie ustawowe ma charakter subsydiarny, znajduje zastosowanie, gdy nie powołano spadkobiercy testamentowego albo powołany spadkobierca nie może lub nie chce dziedziczyć. Mianowicie, jeżeli spadkodawca nie pozostawił testamentu, to dopiero wówczas przepisy kodeksu cywilnego stanowią w swej treści, kto i z jakim udziałem dziedziczy spadek po osobie zmarłej. Natomiast, jeżeli spadkodawca pozostawił testament, rzeczą Sądu prowadzącego postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku jest ocena ważności testamentu wobec treści przepisów kodeksu cywilnego.

Z uwagi na fakt, że spadkodawcy B. M. (1) i F. M. (1) nie pozostawili testamentu, znajdują wobec nich zastosowanie reguły dziedziczenia ustawowego

Zgodnie z treścią art. 931 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta części (§ 1). Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych (§2).

Biorąc pod uwagę dyspozycję powołanych wyżej przepisów należy stwierdzić, że spadek po B. M. (1) nabyli: żona F. M. (1) w 20/80 części, dzieci R. M., H. M. (1), Z. M., H. M. (2) (dzieci F.) po 12/80 każde z nich oraz wnuki B. M. (2), A. M., K. M. oraz M. M. (1) (dzieci E. i J.) po 3/80 części każde z nich części, o czym Sąd orzekł w pkt I postanowienia. Wskazać przy tym należy, iż spadek po B. M. (1) został nabyty przez w/w wprost (czyli bez ograniczenia za długi spadkowe), na podstawie przepisów art. 1015 § 2 k.c. oraz 1016 k.c., w brzmieniu obowiązującym w dacie śmierci spadkodawcy tj. 26 listopada 1997 roku.

Z kolei spadek po F. M. (1) nabyły dzieci R. M., H. M. (1), Z. M. i H. M. (2) po 4/20 części każde z nich oraz wnuki B. M. (2), A. M., K. M. oraz M. M. (1) po 1/20 części każde z nich. Mając na uwadze, iż otwarcie spadku po F. M. (1) nastąpiło po dniu 18 października 2015 roku (zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 r., poz. 539) Sąd na podstawie (...) § 2 k.c. orzekł, iż nabycie spadku po F. M. (1) nastąpiło z dobrodziejstwem inwentarza.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., stwierdzając, że wnioskodawca oraz uczestnicy ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)